

ПОМЕН МИЛЕВИ АЈНШТАЈН

Недеља је 29. дан августа месеца 2004. године. Сазнавши да ће се тог дана у 16 часова одржати помен покојној Милеви Ајнштајн Марић, на гробљу Нордхеим или на нашем језику Северни дом, притискала ме је нека туга, на срцу. Прво, знајући о несрећном животу покојнице, велике Српкиње, друго тиштало ме је и то што нисам знала где се налази гробље на коме она почива. Једна непознаница не само код мене, већ и код прилично великог броја наших људи.

Захваљујући неколици мојих познаника који су ми објаснили пут до гробља Нордхеим, некако сам стигла у бизини гробља. Окретала сам се да питам некога на улици, али помоћ ни од куда. Олуја која је наишла праћена је јаким летњим пљуском. За тренутак нисам стигла да отворим кишобран и у том колебању, покисла приметила сам каменорезачку радњу у близини. Исклесани споменици лежали су као крајпуташа. То ми је био и сигуран знак да сам у близини траженог гробља.

У сусрет су ми наишле две млађе жене и њих ради сигурности упитих: "Неколико корака одавде, је главни улаз". Велике кишне капи секле су сунчане зраке који су се изненада појавили и од њих се одједном издизала пара са мокрог асфалта на главном улазу у гробље. Од олује ни трага ни гласа.

Група наших људи чекала је на улазу. Било је ту и неколико

Швајцараца, представника по питању вере, представник циришке владе, наш конзул госпођа Момирка Маринковић и већи број особа мени непознатих.

Помен Милеви Ајнштајн-Марић, служили су нас и руски свештеник. Заслугу за проналазак места на коме је наша велика Српкиња сахрањена, припала је господину који је задужен по питању евиденције сахрањених на овом гробљу.

Међутим, највећа заслуга, за организацију овог, за сва нас Србе, великог догађаја припада једном великом ентузијасту, младом господину Петру Стојановићу. Како ми његова супруга рече приликом једног телефонског разговора: "за мог супруга" Милева Марић је на првом месту у његовом животу. Петар Стојановић је подузео велики подухват извлачећи покојну Милеву из заборава и упо-

знавајући личност ове жене, за коју се говори да је надмашила по интелигенцији свог познатог супруга. За неке наше читаоце ево и још неких података о припадници нашег род. Милева је била једна од првих студенткиња на Универзитету у Цириху, где је и упознала свог супруга.

Свесредним залагањем нашег младог Петра Стојановића, надамо се да ћемо о будућности имати још више података о животу Милевином која је некада давно била одушевљена Цирихом, градом у коме и ми остављамо наше трагове.

Ако неко од Вас, драги читаоци, буде имао жељу да се поклати сенима велике Српкиње, Милена Марић Ајнштајн, место је на коме је сахрањена је обележено, а ускоро ће се поставити и спомен плоча.

29. август 2004.

Представници генералног конзулата из Цириха конзул Момирка Маринковић

